

TIINA HEISKA

Isoäidin talossa

11.1-3.2.2019

Galleria Aman näyttely Isoäidin talossa käsittää sarjan maalauksia, jotka rinnakkain asetettuina muodostavat yhtenäisen, elokuvallisen tapahtumasarjan. Sen päähenkilönä on entinen pikkukaupungin kauneuskuningatar, joka ei kestä vanhenemistaan vaan sulkeutuu kotinsa seinien sisälle piiloon ulkomaailmalta. Kokonaisuudessa näkökulmaksi on muodostunut tyttärentyttärien lapsuuden aikaiset muistikuvat ”isoäidin talosta”. Ulkomaailma uhkaa jatkuvasti tunkeutua verhojen ja kukkataulujen täyttämiin huoneisiin, joissa isoäiti huolellisesti pukeutuen ja peruukilla varustautuen etsii ulospääsyä itse luomastaan vankilasta. Vaikka aiheenani ovat muistikuvat isoäidistä ja hänen talostaan, en kuvaa tai kuvita mitään muistista ongittua.

Narraatioissa ei olekaan kysymys kertomuksesta sinänsä, eikä siitä mitä kerrotaan vaan kuka kertoo, mistä näkökulmasta ja miten kerrotaan. Maalarina kerron maalamalla ja narraatio syntyy vuorovaikutuksessa maalauksen materiaalien kanssa. Maalaus on pohjimmiltaan abstraktien elementtien (väri, pinta viiva) sommittelua sellaiseen järjestykseen, että ne näyttävät esittävän jotakin tunnistettavaa. Maalaus on siis tavallaan aina abstrakti vaikka se näyttäisi esittävän jotakin. Voisiko se miten maalaus esittää olla sen narraatiota? Voiko punaisella värillä maalattua pintaa ajatella narraationa punaisesta?

Koen maalaukseni enemmän tilana ja ajan kerrostumina kuin pintana. Maalaus rakentuu toinen toistaan seuraavina eleinä ja toimenpiteinä. Tällä tavoin maalaukseen rakentuu kerros kerrokselta tila, jonka katsoja kuitenkin yleensä aistii pintana. Valmis maalaus näyttää vain viimeksi maalatun kerroksen ja kätkee alleen aiemmat kerrokset. Sen narratiivi syntyy niiden vaiheiden kautta, jotka ovat piilossa pinnan alla. Maalauksen ajallisuus rakentuu syvyysuuntaan, päinvastoin kuin liikkuvan kuvan ajallisuus, joka rakentuu lineaarisesti tai valokuvan ajallisuus, joka on kuin läpileikkaus tai jähmettynyt viipale ajan virrasta.

Maalauksista, liikkuvista kuvateoksista ja niiden lähtökohtana olleesta kuvamateriaalista ja lavasteista koostamalla tarkoitukseni on lopulta rakentaa galleriatilaan osiinsa purettua elokuvaa muistuttava installaatio. Tavoitteenani on luoda tilaan levittäytyvä teos, josta syntyy kokemus todellisuuden hajoamisesta fantasioiksi ja illuusioiksi.

Tiina Heiska

Kuvataideakatemiasta 1987 valmistunut ja 2001 kuvataiteen maisterin tutkinnon suorittanut Tiina Heiska (s. 1959) asuu ja työskentelee Helsingissä. Hän on viime vuosina pitänyt yksityisnäyttelyjä ja osallistunut ryhmänäyttelyihin kotimaan lisäksi Englannissa, Ranskassa, Ruotsissa ja Saksassa. Hänen teoksiaan on mm. Amos Rexin, HAM:n, Sara Hildénin taidemuseon ja Saastamoisen säätiön kokoelmissa.

Lisätietoja, gallery@ama.email
<http://www.ama.fi>